

בבית המשפט העליון

רע"א 3311/15

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: עמית זילברג

נגד

המשיבה: קניה טובה באינטרנט בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 27.4.2015 ברת"ק 36018-04-15
שניתנה על-ידי כבוד השופטת ע' צ'רניאק

בשם המבקש: עו"ד דן אשכנזי, עו"ד דיקלה ברנס

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 27.4.2015 (רת"ק 36018-04-15, השופטת ע' צ'רניאק). בהחלטה זו דחה בית המשפט המחוזי בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו מיום 11.3.2015 (ת"ק 44069-09-14, השופט ט' חבקין).

2. המבקש, עורך דין במקצועו, הגיש לבית המשפט לתביעות קטנות תביעה כנגד המשיבה, המשווקת ומוכרת מוצרים שונים באתר שהיא מפעילה, על סך של 33,800 שקל. התביעה נסבה על 42 דברי פרסומת שנשלחו אליו על-ידי המשיבה, מבלי שנתן את הסכמתו למשלוח, כך טען, בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת).

3. דברי הפרסומת נשלחו אל המבקש החל מחודש יוני 2010. בכתב התביעה טען המבקש כי ייתכן ורכש בעבר מוצרים מן המשיבה, וכי אינו זוכר אם אישר למשיבה

לשלוח אליו דברי פרסומת, אך באופן כללי הוא נוהג להימנע מכך. המבקש פנה למשיבה פעמיים בבקשה כי תסיר אותו מרשימת התפוצה – לראשונה ביום 23.9.2013, ולאחר ששב לקבל הודעות מן המשיבה בחודש מאי 2014, פעם נוספת ביום 20.8.2014. לאחר הפנייה השנייה הפסיק המבקש לקבל הודעות פרסומת מן המשיבה.

4. במסגרת הגנתה טענה המשיבה כי המבקש נרשם לאתר שלה בשנת 2008 ורכש ממנה מוצרים בשנת 2009, ואז גם הסכים באופן פוזיטיבי לכך שישלחו אליו הודעות פרסומת מטעמה. עוד טענה המשיבה כי לאחר פנייתו הראשונה של המבקש הוא הוסר מרשימת התפוצה, אלא שבמאי 2014 היא שבה לשלוח לו הודעות פרסומת בשל טעות שנגרמה מהחלפת החברה שבאמצעותה נשלחו הודעות אלה.

5. ביום 11.3.2015 קיבל בית המשפט לתביעות קטנות את תביעתו של המבקש ופסק לו פיצוי בסך של 3,000 שקל. בית המשפט לתביעות קטנות נדרש בהרחבה לאמות המידה לקביעת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין שליחתו של דבר פרסומת לפי סעיף 330א(י)(1) לחוק התקשורת, על-פי פסיקתו של בית משפט זה בעניין (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014) ורע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014)). בית המשפט לתביעות קטנות הבחין בין מצב שבו נשלחות הודעות פרסומת ללא כל קשר מקדים עם החברה השולחת לבין מצב שבו נשלחים דברי פרסומת למי שהסכים לקבלם בעבר. במצב הדברים האחרון, כך נקבע, ניתן לגלות סלחנות מסוימת כלפי המשך שליחתן של הודעות אלו לאחר שהצרכן ביקש להפסיק לקבלן, ככל שמדובר בטעות כנה. מנגד, נקבע כי התעלמות עקבית ומכוונת מבקשות הסרה מרשימת התפוצה והמשך שיגורם של דברי פרסומת מהווים נסיבה לחומרה. בית המשפט לתביעות קטנות קבע כי המבקש הסכים למשלוח הודעות הפרסומת, ועל כן יש לפצותו רק על ההודעות שנשלחו אליו לאחר שביקש לראשונה להסיר את עצמו מרשימת התפוצה, 15 במספר. בקביעתו של סכום הפיצוי, נדרש בית המשפט לתביעות קטנות למכלול נסיבות העניין, וביניהן להסכמה הראשונית של המבקש למשלוח ההודעות, לתוכן של ההודעות ולאפשרות של המבקש להסיר את עצמו מרשימת התפוצה. כמו כן התייחס בית המשפט לתביעות קטנות לתכלית של הרתעת המשיבה תוך הדגשת העובדה כי מדובר בתקלה שהיא תיקנה לאחר שהובאה לידיעתה, ולכך שהסכום הגבוה הנדרש על-ידי המבקש ישפיע על המשיבה באופן קשה נוכח המחזור העסקי הקטן שלה.

6. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחתה ללא תגובת המשיבה ביום 27.4.2015. בית המשפט המחוזי קבע כי אין עילה להתערב בפסק דינו

המנומק של בית המשפט לתביעות קטנות, וכי ראוי לשקול אף את נכונותה של המשיבה להגיע עם המבקש להסדר מחוץ לכתלי בית המשפט עוד בטרם התביעה, נכונות שהיה מקום כי המבקש ישתף עמה פעולה. כאשר לטענות שהעלה המבקש בדבר ניהול ההליך צוין כי הן אינן בעלות בסיס איתן, משלא קיבלו ביטוי בפרוטוקול הדיון ושבקשת רשות הערעור אינה המקום להעלותן.

7. בבקשת רשות הערעור שבפני טוען המבקש כי לא הוכח כדבעי שהוא אכן הסכים למשלוח הודעות הפרסומת. עוד נטען, כי פסיקת פיצוי של 3,000 שקל חוטאת לתכליתו של חוק התקשורת, שנועד להרתיע מפרסמים, וכי מדובר בחריגה מאמת המידה שנקבעה בפסיקתו של בית משפט זה לפסיקת פיצויים בהקשר זה. כן נטען שהיה טעם לכך שהשופט בבית המשפט לתביעות קטנות ימנע עצמו מלשבת בדין בעניינו של המבקש.

8. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיב. הלכה פסוקה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין חמור (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). אמת המידה בבקשות רשות ערעור שהורתן בתביעה קטנה היא מצמצמת אף יותר, ורשות כזו תינתן רק "במשורה שבמשורה", אך כאשר קיים "עוול זועק" או כאשר מתעוררת שאלה משפטית חושבה ביותר (ראו: רע"א 8144/04 בודקר נ' בשקידוב, פסקה ט' (20.3.2005); רע"א 8214/13 גבריאלי נ' ישראל, פסקה 9 (22.12.2013)). הבקשה שבפני אינה עומדת באמות מידה אלו, ולמעשה אף לא באמות המידה "הרגילות" לדיון בבקשת רשות ערעור. טענותיו של המבקש באשר להוכחת הסכמתו למשלוח ההודעות היא טענה עובדתית שאין להידרש אליה בשלב זה. אף טענותיו של המבקש באשר ליישום הדין בעניין גובה הפיצוי אינן מעלות טעם לדיון בהן ב"גלגול שלישי" – מדובר ביישום של הלכות בית משפט זה, אשר בית המשפט לתביעות קטנות התייחס אליהן במפורש ושקל את מכלול השיקולים הדרושים לעניין בפסק דין מנומק (ראו למשל: רע"א 3763/12 שנרום בע"מ נ' סגל, פסקה 11 (10.6.2012); רע"א 5711/12 נ. מצה בע"מ נ' דלק חברת הדלק הישראלית בע"מ, פסקה 10 (25.2.2013)).

9. גם את טענותיו של המבקש באשר לאופן ניהול ההליך יש לדחות. המבקש לא ביסס כדבעי טענות אלו, מלבד הטענה הכללית כי השופט עבד בעבר כעורך דין במשרד שייצג נתבעת בתיק שבו המבקש היה התובע, שהתבססה על גילוי נאות של אותו שופט בתיק אחר. טענה זו מיוסדת על חשש רחוק ורחוק, שאין בו כדי לבסס

חשש ממשי למשוא פנים הנדרש לצורך פסילת שופט (ראו: ע"א 6093/08 מ. נוה בר בע"מ ואח' נ' "עמידר" החברה הלאומית לשיכון בישראל בע"מ, פסקה 8 (9.12.2008)), ומוטב היה שלא הועלתה משהועלתה. בהקשר זה יש להוסיף, כי מועד העלאת הטענה מעורר אף הוא תהיות. כידוע, טענת פסלות היא טענה שיש להעלות מיד עם היוודע עילת הפסלות (ראו: תקנה 471 ב לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984; יגאל מרזל דיני פסלות שופט 63-64 (2006) (להלן: מרזל)). המבקש מבקש לבסס את טיעונו על פרוטוקול מדיון אחר שהתקיים בפני אותו שופט אחד עשר ימים לפני הדיון בעניינו, אך הוא לא מבאר מתי הובא הדבר לידיעתו ומדוע הוא מעלה טענה זו רק עכשיו, לאחר שנודעו לו תוצאותיו של פסק הדין (ראו עוד: מרזל, בעמ' 75).

10. אשר על כן, הבקשה נדחית. בנסיבות העניין, ומשלא התבקשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ה (25.6.2015).

ש ו פ ט ת